

РЕШЕНИЕ

№ 20966

гр. София, 23.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **6129** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на „Столичен автотранспорт“ ЕАД, чрез адвокат Д. срещу решение № 2384/20.05.2024 г. по описа на СРС, 10-ти състав, по анд. №16526/2023 г. С оспореното решение съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22 - 2300413 от 26.10.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 416 ал.5 във връзка с чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от същия закон.

Касаторът сочи, че решението на СРС е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Твърди че са нарушени разпоредбите на ЗАНН, тъй като АУАН е издаден на 20.09.2023 г., а НП е издадено повече от месец по – късно, на 26.10.2023г. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Алтернативно, моли за приложение на разпоредбите за маловажен случай.

В с.з. касаторът, редовно призован, чрез адвокат З., поддържа жалбата по съображенията подробно изложени в същата.

Ответникът, редовно призован за с.з., чрез юрк. С. оспорва жалбата и моли същата да

бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юриконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът дава заключение за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена по безспорен начин: при извършване на последваща проверка по спазване на трудовото законодателство в периода 08.09.2023 г. – 20.09.2023 г. от инспектори при Дирекция "Инспекция по труда" - С. на „Столичен автотранспорт“ ЕАД относно изпълнението на предписание №4, дадено на основание чл.404, ал.1, т.1 от КТ в Протокол за извършена проверка от 17.02.2023 г. – „Продължителността на извънредният труд на работещите на длъжност „шофьор на автобус“ в поделение „Автобусен транспорт- 1 З.“ да не надвишава размера на разрешената продължителност за 1 година – 150 часа, съгласно чл. 146, ал. 1 КТ, като предписанието е с преустановителен характер. В хода на проверката са представени „работни дневници“ за периода от месец януари 2023 г. до месец септември 2023 г. и фишове за начислени трудови възнаграждения за същия период на С. П. Р., със сл. № 136, работещ на длъжност „шофьор на автобус“ в поделение „Автобусен транспорт – 1 З.“. Било установено, че за периода от м. януари 2023 г. до месец септември 2023 г., вкл. последният е положил извънреден труд в размер на 167 часа. Нарушението е извършено на 30.07.2023 г.(деня, в който е положен повече от 150 часа извънреден труд) в Поделение „Автобусен транспорт- 1 З.“ към „Столичен Автотранспорт“ ЕАД и е констатирано на 20.09.2023 г. в ДИТ – С.. Констатациите на проверяващите били обективирани в протокол за извършена проверка от 17.02.2023 г.

В тази връзка е прието, че „Столичен автотранспорт“ ЕАД е извършило нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, за което срещу същото е съставен АУАН и въз основа на него, на 26.10.2023 г. е издадено процесното НП, с което при идентичност на описание на нарушението и правната му квалификация на „Столичен автотранспорт“ ЕАД, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1 500,00 лева на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Изготвеното предписание на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е законосъобразно, тъй като принудителните административни мерки по този текст имат за цел да предотвратят и преустановят нарушения на трудовото законодателство. Разпитан е като свидетел и актосъставителят. Нарушителят не е изпълнил даденото предписание, с което е нарушил разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Съгласно чл. 404, ал. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки (ПАМ), конкретно изброени в т. 1-11, като по т. 1 могат да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство.

В настоящия случай контролните органи на инспекцията по труда са дали

задължително предписание на „Столичен автотранспорт“ ЕАД, в качеството му на работодател, със срок за изпълнение до 18.02.2023 г. П. е издадено на основание чл. 404, ал. 1, т.1 от КТ и подлежи на предварително изпълнение по силата на закона – чл. 405, изр. второ от КТ. Липсват данни предписанието да е било оспорено по надлежния ред /по реда на АПК/, вследствие на което да е било отменено с влязъл в сила съдебен акт, респ. допуснатото по силата на закона предварително изпълнение да е било спряно.

В случая е налице административното нарушение, извършено чрез бездействие в рамките на задължение за определено действие в определен срок. Работодателят не е изпълнил задължителното предписание не само към изтичане на определения в него срок, но и към момента на извършване на повторната проверка.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Настоящата инстанция приема, че безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че „Столичен автотранспорт“ ЕАД не е изпълнило в срок, както и към датата на установяване на нарушението задължителното предписание на Д ”ИТ”, а именно неизпълнение на предписание , с което е указана продължителността на извънреден труд на шофьор на автобус в обществения градски транспорт да не надвишава 150 часа за една календарна година, съгласно разпоредбата на чл. 146, ал. 1 от КТ. Според чл. 404, ал. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат следните принудителни административни мерки: по т. 1 да дават задължителни предписания на работодателите, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Отговорността на дружеството по чл. 415, ал.1 от КТ е обективна и при ангажирането ѝ не се изследва въпросът за вината, тъй като юридическите лица не могат да имат виновно или безвиновно поведение. Не се споделят твърденията, че трудовото възнаграждение на лицето е било изплатено, тъй като представените платежни нареждания предхождат издаването на предписанието и липсват други доказателства, от които да се установи това обстоятелство.

Съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лева. Имуществената санкция е наложена в установения от закона минимален размер, поради което и няма как да бъде намалена.

Нарушението е формално, то се смята за извършено със самото осъществяване на изпълнителното деяние – в случая неизпълнение на задължителните предписание на „Инспекция по труда” С., като е без значение дали от това са настъпили или не някакви вредоносни последици. Правилен е и извода на СРС за неприложимост на специалната разпоредба на чл. 415в, ал. 1 КТ, тъй като нарушението не е било отстранено веднага след установяването му, както и липсват доказателства да е било отстранено изобщо.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.63д от ЗАНН, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до

приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК Административен съд София-град, XXV –ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2384/20.05.2024 г. по описа на СРС, 10-ти състав, по анд. № 16526/2023 г.

ОСЪЖДА „Столичен автотранспорт“ ЕАД да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“-С. сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: